

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ.....106...../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....19 ສິງຫາ 2022.....

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 49/ສພຊ, ລົງວັນທີ 07 ກໍລະກົດ 2022 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ຫ້ັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 10/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 05 ສິງຫາ 2022.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

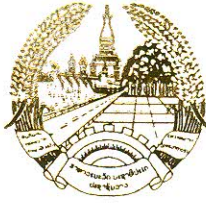
ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 49 / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 07 / 07 / 22

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ
(ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2020) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະຕອນເຊົ້າຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2022 ແລະ ຖືກພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາໃນວາລະຕອນເຊົ້າຂອງ ວັນທີ 7 ກໍລະກົດ 2022.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສິມພອນ ພິມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 17 /ສພຊ
 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 7 ກໍລະກົດ 2022

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບ ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແນໃສ່ເພີ່ມທະວີນິຕິທຳ, ປົກປັກຮັກສາຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ສັງຄົມ ມີ ຄວາມສະຫງົບ, ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສີວິໄລ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ຄໍາຮ້ອງທຸກ

ຄໍາຮ້ອງທຸກ ແມ່ນ ເອກະສານ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ກວດກາ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ກ່ຽວກັບການກະທຳ ຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຕົກລົງ ຂອງ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ຕົນເຫັນວ່າ ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທຳ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ.

ຄໍາຮ້ອງທຸກ ປະກອບດ້ວຍ ຄຳສະເໜີ, ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ:

1. ຄຳສະເໜີ ແມ່ນ ເອກະສານ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ລັດຖະບານ ເພື່ອໃຫ້ກວດກາ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ກ່ຽວກັບການກະທຳ ຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຕົກລົງ ຂອງ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າ ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ;
2. ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແມ່ນ ເອກະສານ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ ອົງການ ສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອໃຫ້ ກວດກາ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ການກະທຳ ຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຕົກລົງ ຂອງ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າ ເປັນການ ລະເມີດກົດໝາຍ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ອັນຊອບທຳຂອງຕົນ;
3. ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ແມ່ນ ເອກະສານ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອໃຫ້ ກວດກາ ແລະ ພິຈາລະນາ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງ ຂອງ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ລັດຖະບານ, ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະ ການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ ທີ່ເຫັນວ່າ ການແກ້ໄຂນັ້ນ ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ

ການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ແມ່ນການນຳເອົາ ຄຳສະເໜີ, ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມາກວດກາ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ໂດຍ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ລັດຖະບານ, ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ, ສານປະຊາຊົນ, ຄະນະປະຈຳສະພາ ປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທຳ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ບຸກຄົນ** ໝາຍເຖິງ ພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ ດຳລົງຊີວິດ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. **ນິຕິບຸກຄົນ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ອົງການ ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດຊຶ່ງມີຊື່, ສະຖານທີ່ຕັ້ງ ສຳນັກງານ, ມີຊັບສົມບັດເປັນຂອງຕົນເອງ, ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
3. **ການຈັດຕັ້ງ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງ ຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສັງຄົມ ທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
4. **ຜູ້ຮ້ອງທຸກ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ສະເໜີ, ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ;
5. **ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຖືກສະເໜີ, ຜູ້ຖືກຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ຜູ້ຖືກຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ;
6. **ຜູ້ສະເໜີ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຍື່ນຄຳສະເໜີຂອງຕົນຕໍ່ການຈັດ ຕັ້ງທີ່ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
7. **ຜູ້ຖືກສະເໜີ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກຜູ້ອື່ນສະເໜີຕໍ່ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ວ່າເປັນຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ/ຫຼື ລະບຽບການ;
8. **ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຟ້ອງຂອງຕົນຕໍ່ ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ;
9. **ຜູ້ຖືກຮ້ອງຟ້ອງ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກຜູ້ອື່ນຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ ອົງການ ສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ ວ່າເປັນຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ;
10. **ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ຄວາມເປັນທຳຂອງຕົນ ຕໍ່ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ;
11. **ນິຕິທຳ** ໝາຍເຖິງ ການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຂັ້ມງວດ;
12. **ການຕົກລົງ** ໝາຍເຖິງ ການອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ ຫຼື ແຈ້ງການ ຂອງ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ; ຄຳຕົກລົງ ຂອງ ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ; ມະຕິ ຫຼື ແຈ້ງການ ຂອງ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການພິຈາລະ ນາຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍ ຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ

ລັດ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ສິດຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ, ເຮັດໃຫ້ກົງຈັກລັດ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ພະນັກງານມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທຳ, ຕຳນ ແລະ ສະກັດກັ້ນປາກົດການຫຍໍ້ທໍ້ໃນສັງຄົມ.

ລັດ ປະກອບ ບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອສາມາດເຄື່ອນໄຫວວຽກງານແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີ ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໝູ່ປະຊາຊົນ ຕາມ ປະເພນີອັນດີງາມ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຮ້ອງທຸກ ລວມທັງສຽງຈື່ມວ່າຂອງສັງຄົມ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ

ວຽກງານແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຖືກຕ້ອງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ;
2. ຮອບດ້ານ, ຄົບຖ້ວນ, ພາວະວິໄສ, ຖືກຕ້ອງ, ເປັນທຳ, ຫັນກຳນົດເວລາ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ກວດສອບໄດ້;
3. ສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ;
4. ມີການຮ່ວມມື ແລະ ປະສານສົມທົບກັນ;
5. ແຈ້ງການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂໃຫ້ ຜູ້ຮ້ອງທຸກ, ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ ທີ່ຖືກລະເມີດ ຫຼື ຖືກໄຕ້ແຍ່ງຈາກ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີ ພັນທະລາຍງານ, ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ເມື່ອເຫັນວ່າ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ມີການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຢູ່ໃນດິນແດນ ສປປ ລາວ ແລະ ຂອງພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ຢູ່ນອກດິນແດນ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ປະສົບການ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ພະນັກງານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີ ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ II
ລະບຽບການກ່ຽວກັບຄໍາຮ້ອງທຸກ
ໝວດທີ 1

ເນື້ອໃນຄໍາຮ້ອງທຸກ, ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງ ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ແລະ ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນຄໍາຮ້ອງທຸກ

ຄໍາຮ້ອງທຸກ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ ແລະ ສະຖານທີ່ ຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງຜູ້ຮ້ອງທຸກຍື່ນເຖິງ;
2. ຊື່, ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ສັນຊາດ, ທີ່ຢູ່ປັດຈຸບັນ, ເລກໝາຍໂທລະສັບ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກຂອງ ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ແລະ ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ;
3. ຄວາມເປັນມາຂອງ ເຫດການ ຫຼື ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ບັນຫາທີ່ ສະເໜີໃຫ້ ກວດກາ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ໂດຍອ້າງເຫດຜົນ ຂໍ້ມູນ ແລະ ຫຼັກຖານ ຕາມຄວາມເປັນຈິງ;
4. ສະຖານທີ່, ວັນທີ, ເດືອນ, ປີ, ລາຍເຊັນ ແລະ ລາຍໄປ້ມີ ຂອງ ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າ ຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍ;
5. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈໍາເປັນ.

ຄໍາຮ້ອງທຸກ ຕ້ອງເຮັດເປັນພາສາລາວ ທີ່ສາມາດອ່ານ ແລະ ເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນໄດ້ງ່າຍ; ໃນກໍລະນີ ຄໍາຮ້ອງທຸກ ທີ່ເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແປເປັນພາສາລາວ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກອົງການທະບຽນສານ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຮ້ອງທຸກ

ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຍື່ນຄໍາຮ້ອງທຸກດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ໂດຍຜູ້ຕາງໜ້າ ຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາເປັນຄວາມລັບໃນສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ລາຍງານ ລວມທັງ ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງຕົນ;
3. ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູ ກຽດສັກສິ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນຂອງຕົນ ທີ່ຖືກລະເມີດ, ໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ແລະ ການໃຊ້ແທນ ຄ່າເສຍຫາຍຈາກຜູ້ລະເມີດ;
4. ຖອນຄໍາຮ້ອງທຸກຂອງຕົນ ໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ;
5. ໄດ້ຮັບການແນະນໍາ ແລະ ຮັບຊາບ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ນໍາໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ແຈ້ງຊື່, ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ສັນຊາດ, ທີ່ຢູ່ປັດຈຸບັນ, ເລກໝາຍໂທລະສັບ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ຂອງຕົນໃຫ້ຊັດເຈນ;
2. ສະເໜີ, ຊື່ແຈງ ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບຄໍາຮ້ອງທຸກຂອງຕົນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຈິງ ພ້ອມທັງ ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ ໃຫ້ແກ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ;
3. ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ເນື້ອໃນຄໍາຮ້ອງທຸກ, ຂໍ້ມູນ ແລະ ຫຼັກຖານ ທີ່ຕົນນໍາມາສະເໜີ ຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ;
4. ປະຕິບັດ ຕາມການເຊີນ, ໝາຍເຊີນ ຫຼື ໝາຍຮຽກ ຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່, ຖ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມການເຊີນ, ໝາຍເຊີນ ຫຼື ໝາຍຮຽກ ທີ່ໄດ້ຮັບເຖິງ ສາມຄັ້ງ ຕິດຕໍ່ກັນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ຖືວ່າເສຍສິດ;

5. ວາງຕົວໃຫ້ເໝາະສົມ ແລະ ເຄົາລົບກົດລະບຽບຂອງອົງການທີ່ ເຊີນ ຫຼື ຮຽກ;
6. ປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ທີ່ມີຜົນສັກສິດທາງດ້ານກົດໝາຍ;
7. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ

ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຊາບເນື້ອໃນຄໍາຮ້ອງທຸກ ແລະ ແກ້ຄໍາຮ້ອງທຸກ ທີ່ກ່າວຫາໃສ່ຕົນ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ;
2. ປົກປ້ອງຕົນເອງ ດ້ວຍການນຳເອົາຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງມາຢັ້ງຢືນ;
3. ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູ ກຽດສັກສິ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນຂອງຕົນ ຍ້ອນການຮ້ອງທຸກ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ;
4. ສະເໜີໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ທີ່ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
5. ຮັບຊາບການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ອະທິບາຍ, ຊີ້ແຈງ ບັນຫາທີ່ຖືກຮ້ອງທຸກ ພ້ອມທັງສະໜອງ ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງໃຫ້ແກ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ປະຕິບັດຕາມ ການເຊີນ, ໝາຍເຊີນ ຫຼື ໝາຍຮຽກ ຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຖ້າບໍ່ປະຕິບັດເຖິງສາມຄັ້ງຕິດຕໍ່ກັນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕາມກົດໝາຍ;
3. ວາງຕົວໃຫ້ເໝາະສົມ ແລະ ເຄົາລົບກົດລະບຽບຂອງອົງການທີ່ ເຊີນ ຫຼື ຮຽກ;
4. ປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ທີ່ມີຜົນສັກສິດທາງດ້ານກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
5. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງທຸກ ແລະ ການຮັບຕ້ອນຜູ້ຮ້ອງທຸກ

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງທຸກ

ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງທຸກ ຕ້ອງຍື່ນດ້ວຍ ຕົນເອງ ຫຼື ໂດຍຜູ້ຕາງໜ້າ ຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍ ຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ວັນ, ເວລາລັດຖະການ, ສະຖານທີ່ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ອົງການດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ສໍາລັບການຍື່ນ ຄໍາສະເໜີ ຫຼື ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍານັ້ນ ຖ້າຫາກມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃຫ້ຍື່ນຕໍ່ສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ທີ່ປະຈຳຢູ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ບ່ອນຕົນອາໄສຢູ່ກໍໄດ້ ພາຍຫຼັງສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງແລ້ວ ຕ້ອງນຳໄປຍື່ນ ຕໍ່ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ການຮັບຕ້ອນຜູ້ຮ້ອງທຸກ

ການຮັບຕ້ອນຜູ້ຮ້ອງທຸກ ຂອງ ແຕ່ລະອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ມີພະນັກງານຮັບຕ້ອນ. ພະນັກງານຮັບຕ້ອນ ຕ້ອງສະແດງຄວາມຕ້ອນຮັບດ້ວຍ ວາຈາສຸພາບ, ສຸຂຸມ, ມາລະຍາດດີ, ມີຈັນຍາບັນ, ມີຈັນຍາທຳ, ວາງຕົວເປັນກາງ ແລະ ມີການປະພຶດທີ່ເໝາະສົມ. ນອກຈາກການຮັບຕ້ອນແລ້ວ ພະນັກງານຮັບຕ້ອນ ຕ້ອງໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ແນະນຳ, ອະທິບາຍທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃຫ້ຜູ້ຖືກຮັບຕ້ອນເປັນຢ່າງດີ. ສຳລັບການຮັບຕ້ອນຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງທຸກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ສະຖານທີ່ ແລະ ເວລາຮັບຕ້ອນຜູ້ຮ້ອງທຸກ

ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ມາຍື່ນຄຳຮ້ອງທຸກນັ້ນ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງມີສະຖານທີ່ຮັບຕ້ອນທີ່ເໝາະສົມ. ການຮັບຕ້ອນ ໃຫ້ດຳເນີນໃນໂມງລັດຖະການ.

**ພາກທີ III
ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳຮ້ອງທຸກ
ໜວດທີ 1
ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ**

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ແມ່ນການນຳເອົາຄຳສະເໜີ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມາກວດກາ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂໃຫ້ຮອບດ້ານ, ຄົບຖ້ວນ, ພາວະວິໄສ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທຳ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ອົງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ

- ອົງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ມີ ດັ່ງນີ້:
1. ອົງການປົກຄອງບ້ານ;
 2. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ;
 3. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ;
 4. ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ອົງການປົກຄອງບ້ານ

- ຄຳສະເໜີທີ່ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຮັບມາ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ມີ ດັ່ງນີ້:
1. ຄຳສະເໜີໃຫ້ ກວດກາ ການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ການກະທຳຂອງບຸກຄົນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຂອງຕົນ;
 2. ຄຳສະເໜີ ໃຫ້ກວດກາ ການກະທຳຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຕົກລົງ ຂອງ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ, ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ບ້ານຂອງຕົນ.
- ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:
1. ອົງການປົກຄອງບ້ານ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ພາຍໃນເວລາ ຊາວວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີເປັນຕົ້ນໄປ;

2. ອົງການປົກຄອງບ້ານ ແຈ້ງການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ພາຍໃນ ເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີ ອົງການປົກຄອງບ້ານພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງນັ້ນ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກໍ່ມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ພິຈາລະ ນາ ແລະ ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ

ຄໍາສະເໜີທີ່ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຮັບມາ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາສະເໜີໃຫ້ກວດກາ ການຕົກລົງ ຂອງ ອົງການປົກຄອງບ້ານ;
2. ຄໍາສະເໜີໃຫ້ກວດກາ ການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ; ການກະທໍາ, ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບ ຂອງ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຂອງ ຕົນ;
3. ຄໍາສະເໜີໃຫ້ກວດກາ ການກະທໍາ ຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຕົກລົງ ຂອງ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ອື່ນ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດ, ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຂອງຕົນ;
4. ສໍາລັບຄໍາສະເໜີໃຫ້ກວດກາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂັ້ນເມືອງ ໃຫ້ນໍາ ສົ່ງ ອົງການກວດກາລັດຂັ້ນເມືອງ ກວດກາ ຕາມກົດໝາຍ.

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ກວດກາ ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານຕົວຈິງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາສະເໜີ ເປັນຕົ້ນໄປ;
2. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແຈ້ງການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ພາຍ ໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ສະເໜີຫາກເຫັນວ່າ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄໍາສະເໜີ ຂອງ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງນັ້ນ ຜູ້ກ່ຽວກໍ່ມີສິດສະເໜີ ຕໍ່ ອົງການ ປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຫຼື ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຕໍ່ ຄະນະປະ ຈໍາສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ກວດກາ ແລະ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ

ຄໍາສະເໜີທີ່ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຮັບມາ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາສະເໜີໃຫ້ກວດກາ ການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ;
2. ຄໍາສະເໜີໃຫ້ກວດກາ ການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ການກະທໍາ, ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບ ຂອງ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຂອງຕົນ;
3. ຄໍາສະເໜີ ໃຫ້ກວດກາ ການກະທໍາຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື ການຕົກລົງ ຂອງ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ອື່ນ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດ, ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຂອງຕົນ.
4. ສໍາລັບຄໍາສະເໜີໃຫ້ກວດກາການປະຕິບັດໜ້າ ຂອງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂັ້ນແຂວງ ໃຫ້ນໍາ ສົ່ງອົງການກວດກາລັດຂັ້ນແຂວງ ກວດກາ ຕາມກົດໝາຍ.

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ກວດກາ ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານຕົວຈິງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາສະເໜີເປັນຕົ້ນໄປ;

2. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແຈ້ງການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ສະເໜີຫາກເຫັນວ່າ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງ ຜູ້ກ່ຽວກໍ່ມີສິດສະເໜີ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຫຼື ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຕໍ່ ຄະນະປະຈໍາສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ກວດກາ ແລະ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງ ລັດຖະບານ

ຄໍາສະເໜີທີ່ ລັດຖະບານ ຮັບມາ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາສະເໜີໃຫ້ກວດກາ ການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ;

2. ຄໍາສະເໜີໃຫ້ກວດກາ ການຕົກລົງ ຂອງ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ; ການກະທໍາ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຂອງຕົນ.

3. ສໍາລັບຄໍາສະເໜີໃຫ້ກວດກາການປະຕິບັດໜ້າ ຂອງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂັ້ນກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ໃຫ້ນໍາສິ່ງ ອົງການກວດກາລັດ ຂັ້ນກະຊວງ ກວດກາ ຕາມກົດໝາຍ.

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະບານ ມອບໃຫ້ ຫ້ອງວ່າການສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກວດກາ ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານຕົວຈິງ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງ ພາຍໃນເວລາ ສີ່ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ, ໃນກໍລະນີຄໍາສະເໜີທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຊຶ່ງພົວພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ ກໍານົດເວລາຂອງການຕົກລົງນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາສະເໜີ ເປັນຕົ້ນໄປ.

2. ຫ້ອງວ່າການສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຈ້ງການຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງລັດຖະບານ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ສະເໜີ ຫາກເຫັນວ່າ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງລັດຖະບານ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງນັ້ນ ຜູ້ກ່ຽວກໍ່ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຫຼື ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຕໍ່ ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ກວດກາ ແລະ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ຄໍາສະເໜີ ທີ່ບໍ່ນໍາມາພິຈາລະນາ

ຄໍາສະເໜີ ທີ່ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ລັດຖະບານ ບໍ່ນໍາມາພິຈາລະນາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາສະເໜີ ທີ່ປະຕິບັດບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ຄໍາສະເໜີ ທີ່ພົວພັນກັບ ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ທີ່ ຄະນະປະຈໍາສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ພວມດໍາເນີນການ ກວດກາ ແລະ ພິຈາລະນາ ຫຼື ໄດ້ມີການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ທີ່ເຫັນວ່າ ຖືກຕ້ອງແລ້ວ;

3. ຄຳສະເໜີ ທີ່ອີງການກວດກາລັດ ພວມດຳເນີນການກວດກາ ຫຼື ໄດ້ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂສຳເລັດແລ້ວ;

4. ຄຳສະເໜີ ທີ່ພົວພັນກັບ ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຂອງ ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ;

5. ຄຳສະເໜີ ທີ່ພົວພັນກັບຄະດີ ທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມຄຳຕົກລົງຂອງສານປະຊາຊົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ;

6. ຄຳສະເໜີ ທີ່ຍື່ນຕໍ່ ລັດຖະບານ ຊຶ່ງບໍ່ທັນໄດ້ສິ້ນສຸດຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

7. ຄຳສະເໜີ ທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ກວດກາ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ທີ່ເຫັນວ່າ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແລ້ວ ສອງຄັ້ງ.

ໝວດທີ 2

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແມ່ນ ການນຳເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມາ ກວດກາ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 24 ອົງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ

ອົງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ;
2. ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ;
3. ສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນ, ວິທີການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ

ຂັ້ນຕອນ, ວິທີການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3

ການພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ

ການພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ແມ່ນ ການນຳເອົາຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຂໍໃຫ້ກວດກາການຕົກລົງ ຂອງ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ລັດຖະບານ, ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ ມາກວດກາ ແລະ ພິຈາລະນາ ແລ້ວນຳສົ່ງໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງ.

ສຳລັບການຮ້ອງຂໍໃຫ້ກວດກາ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳຂອງ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 31 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ອົງການພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ

ອົງການພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ;
2. ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາ ໃນການຍື່ນ ແລະ ພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ

ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ໃຫ້ຍື່ນ ຕໍ່ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນຮັບຊາບ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ຫຼື ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ພາຍໃນເວລາ ສີ່ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ, ໃນກໍລະນີຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຊຶ່ງພົວພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ ກຳນົດເວລາຂອງການພິຈາລະນານັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳທີ່ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ

ຮັບມາພິຈາລະນາ

ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳທີ່ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຮັບມາພິຈາລະນາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ໃຫ້ກວດກາການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ຂອງ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ;
2. ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ໃຫ້ກວດກາ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຂອງ ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ;
3. ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ໃຫ້ກວດກາ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ທະຫານ ແລະ ຕຳຫຼວດ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານແກ້ໄຂ ຄຳຮ້ອງທຸກ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ສຳລັບຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ໃຫ້ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ນຳສົ່ງໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ແລ້ວແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ເພື່ອສືບຕໍ່ຕິດຕາມການແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ

ການພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມະການຍຸຕິທຳ ແລະ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ຄະນະກຳມະການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກວດກາ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວລາຍງານຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຊຶ່ງພົວພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 38 ວັກທີສອງ ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລ້ວລາຍງານ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາ;

2. ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ແຈ້ງການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍຍົກເຫດຜົນ, ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ, ຄວາມສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ແລ້ວແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ເພື່ອສືບຕໍ່ຕິດຕາມການແກ້ໄຂ;

3. ຖ້າຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຫາກເຫັນວ່າ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາຂອງ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຍັງບໍ່ທັນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງນັ້ນ ກໍມີສິດຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຕໍ່ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອກວດກາ ແລະ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາທີ່ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບມາພິຈາລະນາ

ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາທີ່ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບມາພິຈາລະນາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ໃຫ້ກວດກາ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄໍາສະເໜີ ຂອງ ລັດຖະບານ;
 2. ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ໃຫ້ກວດກາ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຫຼື ການສະເໜີ ຂອງ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ;
 3. ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ໃຫ້ກວດກາ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການຕິດຕາມກວດກາ ຂອງ ອົງການ ໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ໃນການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ການປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງສານ;
 4. ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ໃຫ້ກວດກາ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ທະຫານ ແລະ ຕໍາຫຼວດ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ.
- ສໍາລັບຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 2, 3 ແລະ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ໃຫ້ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ນໍາສິ່ງໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ແລ້ວແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ເພື່ອສືບຕໍ່ຕິດຕາມການແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາ ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຂອງ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ

ການພິຈາລະນາ ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ແລ້ວມອບໃຫ້ ກໍາມາທິການຍຸຕິທໍາ ເປັນໃຈກາງໃນການສັງລວມ, ແຍກປະເພດ ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ແລະ ນໍາສິ່ງ ໃຫ້ກໍາມາທິການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ;
2. ກໍາມາທິການຍຸຕິທໍາ ຫຼື ກໍາມາທິການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ກວດກາ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວລາຍງານ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ.
ໃນກໍລະນີ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຊຶ່ງພົວພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 38 ວັກທີສາມ ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລ້ວລາຍງານ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ;
3. ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແຈ້ງການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍຍົກເຫດຜົນ, ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ, ຄວາມສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ແລ້ວແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ເພື່ອສືບຕໍ່ຕິດຕາມການແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ທີ່ບໍ່ນໍາມາພິຈາລະນາ

ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ທີ່ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ບໍ່ນໍາມາພິຈາລະນາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ທີ່ປະຕິບັດບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ແລະ ມາດຕາ 28 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ທີ່ພົວພັນກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ລັດຖະບານ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບ ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ເປັນທີ່ສິ້ນສຸດ ຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍ;

3. ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ທີ່ພົວພັນກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນສິ້ນສຸດ ຫຼື ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຜ່ານການຕິດຕາມກວດກາ ຂອງ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍ;

4. ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ທີ່ພົວພັນກັບຄະດີ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖືກຕ້ອງ ຕາມຄຳຕົກລົງຂອງສານປະຊາຊົນ ແລະ ມີຄຳສັ່ງປິດສຳນວນຄະດີ ຖືກຕ້ອງຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍ;

5. ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ທີ່ພົວພັນກັບ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ທີ່ນຳໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ສະບັບປີ 1989 ແລະ 2004, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ ສະບັບປີ 1990 ແລະ 2004, ຍົກເວັ້ນຄະດີທີ່ພົວພັນເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ຂອງລັດ ຫຼື ລວມໝູ່;

6. ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ທີ່ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກວດກາ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ຫຼື ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ທີ່ເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແລ້ວ ສອງຄັ້ງ.

**ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ
ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ**

ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ.

ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ, ອະທິບາຍ ແລະ ຊີ້ແຈງ ເຫດຜົນ ແລ້ວແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພາຍໃນເວລາ ສິ່ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ສາມາດພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຕາມກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຍ້ອນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຊຶ່ງພົວພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນນັ້ນ ໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລາຍງານຊີ້ແຈງເຫດຜົນ ຕໍ່ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ໝວດທີ 4

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ການຍື່ນຄຳຮ້ອງທຸກ ຕໍ່ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງທຸກ ຕໍ່ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງ ພັກ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ເພື່ອ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ເມື່ອພົບເຫັນ ຫຼື ມີການລະເມີດກົດໝາຍ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງ ພັກ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງທຸກຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ; ຖ້າຄໍາຮ້ອງທຸກດັ່ງກ່າວ ຫາກບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຂອງຕົນ ກໍຕ້ອງສົ່ງໄປຍັງອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄໍາ ຮ້ອງທຸກຮັບຊາບ ເພື່ອສືບຕໍ່ຕິດຕາມການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຫຼື ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງທຸກໄປຍື່ນໂດຍກົງຕໍ່ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ IV

ລະບອບ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ລະບອບເຮັດວຽກ

ລະບອບເຮັດວຽກໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການລວມສູນ ປະຊາທິປະໄຕ, ເປັນໝູ່ຄະນະ, ມີການແບ່ງງານໃຫ້ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ, ມີການປະຊຸມປຶກສາຫາລື ແລະ ມີການ ກວດກາ.

ລະບອບເຮັດວຽກໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຕ້ອງດໍາເນີນຕາມແຜນການ ໃຫ້ມີຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານ, ມີການເກັບກຳ ຂໍ້ມູນຕົວຈິງ ຫຼື ຂໍ້ມູນຄົ້ນໃໝ່, ມີການປະສານສົມທົບກັບບັນດາອົງການ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມີການສະຫຼຸບ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຂອງອົງການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ໃຫ້ປະສານສົມທົບ, ປຶກສາ ຫາລືກັບ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ.

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ ປະທານຄະນະປະຈຳສະ ພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ອາດເຊີນ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ, ປະທານອົງການກວດກາລັດ, ຫົວໜ້າອົງການ ໄອຍະການປະຊາຊົນ, ປະທານສານປະຊາຊົນ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ມາປຶກສາຫາລື ແລະ ພິຈາລະນາ ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ; ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ອາດເຊີນ ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການ ປະຊາຊົນ, ປະທານສານປະຊາຊົນ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນແຂວງ ມາປຶກສາຫາລື ແກ້ໄຂ ຄໍາສະເໜີ.

ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ ປະທານຄະນະປະຈຳ ສະພາແຫ່ງຊາດ ອາດເຊີນ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າລັດຖະບານ, ປະທານອົງການກວດກາແຫ່ງລັດ, ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມາປຶກສາຫາລື ແລະ ພິຈາລະນາ ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ; ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອາດສະເໜີໃຫ້ ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ມາອະທິບາຍ, ຊີ້ແຈງ, ປຶກສາຫາລື ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ.

ພາກທີ V
ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕົກລົງ
ກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ

ອົງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ແຕ່ລະຂັ້ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕົກລົງກ່ຽວກັບ ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຊຸກຍູ້ ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ;
2. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກົດໝາຍ ໃນການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງຕົນ;
3. ໂຈະ ຫຼື ລົບລ້າງ ການຕົກລົງ ທີ່ເຫັນວ່າ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
4. ພິຈາລະນາ ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ ຄືນໃໝ່ ເມື່ອເຫັນວ່າການແກ້ໄຂບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
5. ປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງຮ່ວມລະຫວ່າງ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວິທີການແກ້ໄຂການຕົກລົງ ໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ;
6. ອະທິບາຍ, ຊີ້ແຈງ ເຫດຜົນຂອງການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ໃຫ້ຜູ້ສະເໜີ ຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
7. ລາຍງານການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງຕົນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ

ອົງການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ ແຕ່ລະຂັ້ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕົກລົງກ່ຽວກັບ ການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຟ້ອງຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຂໍ້ມູນຫຼັກຖານໃນສໍານວນຄະດີທີ່ຕົນໄດ້ຮັບ;
2. ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ແນະນຳຄູ່ຄວາມໃນການດໍາເນີນຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍ;
3. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກົດໝາຍໃນການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຟ້ອງຂອງຕົນ;
4. ໂຈະ ຫຼື ລົບລ້າງ ການຕົກລົງ ທີ່ເຫັນວ່າ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
5. ພິຈາລະນາ ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ ຄືນໃໝ່ ເມື່ອເຫັນວ່າການແກ້ໄຂບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
6. ອະທິບາຍ, ຊີ້ແຈງເຫດຜົນຂອງ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ ໃຫ້ ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
7. ລາຍງານ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຟ້ອງຂອງຕົນຕໍ່ຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ

ອົງການພິຈາລະນາ ຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະ ນາຄໍາຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາ ຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບສໍາເນົາ, ຮັກສາ ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ ແລະ ເອກະສານ ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຂອງຕົນຢ່າງເປັນລະ ບົບ;
2. ຕິດຕາມ ຊຸກຍູ້ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ໃຫ້ສໍາເລັດ;
3. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຂອງຕົນ;
4. ພິຈາລະນາ ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ ຄືນໃໝ່ ເມື່ອເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

5. ໂຈະ ຫຼື ລົບລ້າງ ການຕົກລົງ ທີ່ເຫັນວ່າ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
6. ປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງຮ່ວມລະຫວ່າງ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບຄຳຮ້ອງທຸກ ທີ່ເປັນເອກະພາບ, ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ;
7. ອະທິບາຍ, ຊີ້ແຈງ ເຫດຜົນ ຂອງການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
8. ລາຍງານການຕົກລົງກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳຂອງຕົນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ.

ພາກທີ VI

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຍຸແຍ່, ຊວນເຊື່ອ ຫຼື ຊື້ຈ້າງຈອບອອຍ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນທຳການຮ້ອງທຸກທີ່ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ;
2. ແຊກແຊງ, ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່ ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ, ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ຫຼື ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ;
3. ປົກປິດ, ເຊື່ອງອຳ ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ ຫຼື ປົດບັງ, ທຳລາຍ ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບຄຳຮ້ອງທຸກ;
4. ມີພິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ຮ້ອງທຸກ

ຫ້າມຜູ້ຮ້ອງທຸກ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຮ້ອງທຸກ, ໃຫ້ການ ຫຼື ລາຍງານ ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ;
2. ສວຍໃຊ້ການຮ້ອງທຸກ ເພື່ອແກ່ຍາວເວລາ, ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສິຜູ້ອື່ນ, ກໍ່ຄວາມບໍ່ສະຫງົບໃນສັງຄົມ;
3. ຊື້ຈ້າງຈອບອອຍ, ໃຫ້ສິນບິນ, ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ຜູ້ມີ ສິດ, ໜ້າທີ່ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ;
4. ອ້າງອີງຊື່ຂອງຜູ້ມີອຳນາດ ແລະ ມີອິດທິພົນ;
5. ມີພິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ

ຫ້າມຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື້ຈ້າງຈອບອອຍ, ໃຫ້ສິນບິນ, ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ຜູ້ຮ້ອງທຸກ, ຕໍ່ຜູ້ມີ ສິດ, ໜ້າທີ່ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ;
2. ປົກປິດ, ເຊື່ອງອຳ, ທຳລາຍຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຳຮ້ອງທຸກ;
3. ໃຫ້ການ ຫຼື ລາຍງານບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ຕໍ່ຜູ້ມີ ສິດ, ໜ້າທີ່ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ;
4. ອ້າງອີງຊື່ຂອງຜູ້ມີອຳນາດ ແລະ ມີອິດທິພົນ;
5. ມີພິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ

ຫ້າມ ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປະລະໜ້າທີ່, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ກົດໝວງຖ່ວງດີງ, ແກ່ຍາວເວລາໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ;

2. ສວຍໃຊ້ ໜ້າທີ່, ດຳແໜ່ງ, ຂໍເອົາ, ທວງເອົາ ແລະ ຮັບສິນບົນ;
3. ບົກປິດ, ເຊື່ອງອຳ, ທຳລາຍຂໍ້ມູນ, ຫຼືກຖານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຳຮ້ອງທຸກ;
4. ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່ ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ແລະ ຜູ້ຖືກຮ້ອງທຸກ;
5. ເປີດເຜີຍ ຂໍ້ມູນ, ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ທີ່ຢູ່ຂອງ ຜູ້ຮ້ອງທຸກ ໃນກໍລະນີຈະເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ ຜູ້ຮ້ອງທຸກ;
6. ມີພິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 46 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 47 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ລັດ, ສັງຄົມ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ ຈະຖືກປະຕິບັດ ມາດຕະການ ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດ ທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ພາກທີ VIII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບານ, ອົງການກວດກາແຫ່ງລັດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 49 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ 5 ຕຸລາ 2022 ພາຍຫຼັງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດ ທາງລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 9 ພະຈິກ 2016.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

